

El Midwest americà pot canviar d'amos

El país dels búfals

Diversos científics i grups ecologistes dels Estats Units han iniciat una campanya de compra de terres en vuit estats de la regió del Midwest. El propòsit és crear una enorme reserva integral per als búfals americans.

Parc Nacional de Wind Cave, Dakota del Sur.

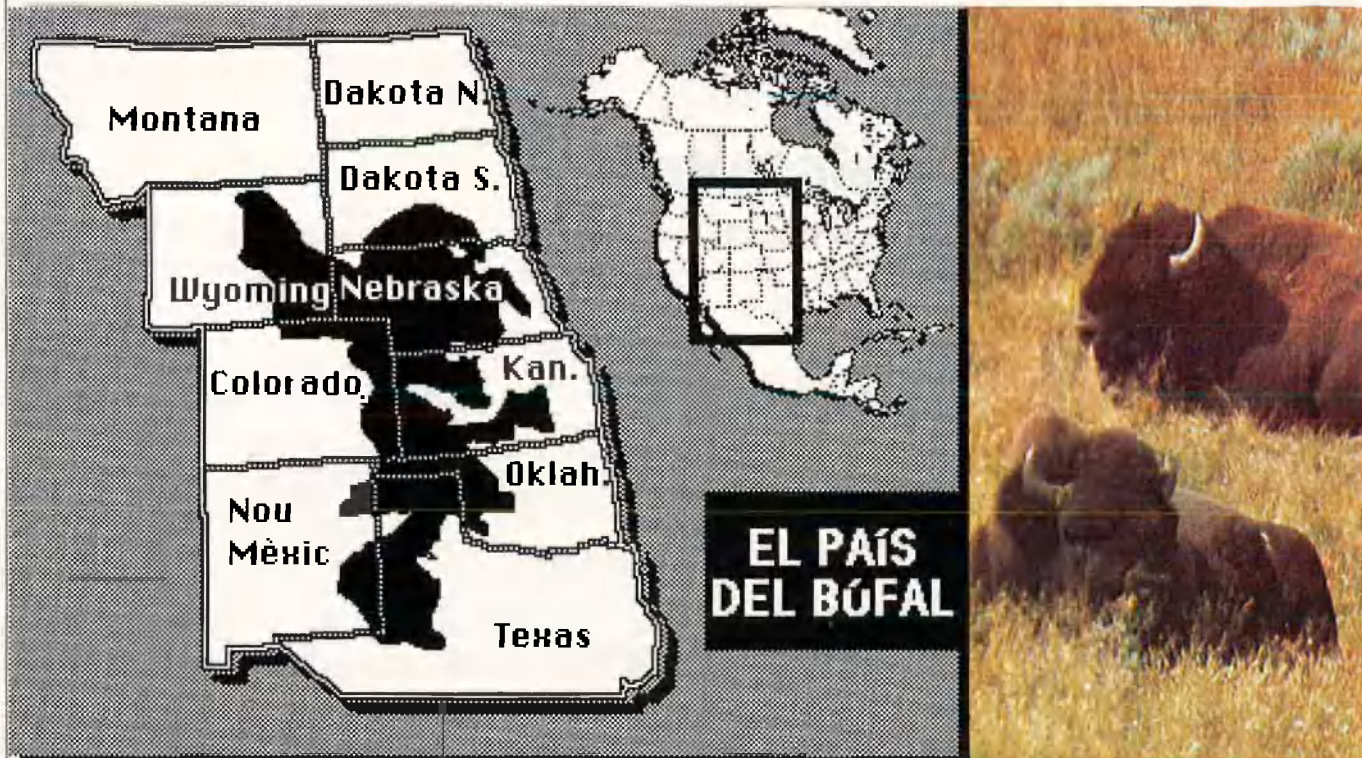
ARXIU

Als mapes, Scenic és la població que apareix ser (pel seu cos tipogràfic) la principal ciutat en el camí entre Rapid City (Dakota del Sud) i Gordon (Nebraska). A l'hora de la veritat, però, Scenic són set cases: un bar amb terra de serradura, cadira de barber i *cow-boys* amb bota i pistola al cenyidor, correus, un *general store* que igual ven pesticides que antenes parabòliques, l'església i tres cases particulars. A Rapid City, en un aeroport que sembla una estació de tren, diuen que a Scenic es pot passar la nit. Però l'amo del *general store* a penes alça

el cap de manera indolent per a dir que dormir es pot dormir dins el cotxe i prou. O anar cap a Nebraska, uns pocs quilòmetres al sud, després de travessar les ermes badlands i la reserva sioux de Pine Ridge (la més gran dels Estats Units). Si el pla dels ecologistes americans s'acompleix Scenic tindrà un motiu més per a aparèixer als mapes: serà la frontera del país dels búfals, un territori que s'estendrà des de la reserva índia fins a l'extrem sud de la praderia, ja en territori de Texas. La idea l'han batejada els seus autors amb el nom de "Buffalo Commons". L'autor del projecte és el professor Frank

Popper de la universitat Rutgers, en l'atlàntica Nova Jersey. Ell i la seua dona han identificat una llarga sèrie de comtats (com si diguérem comarques), a través dels estats de Dakota del sud, Wyoming, Nebraska, Colorado, Kansas, Oklahoma, Nou Mèxic i Texas, en els quals la població humana desapareix. Aquests estats, el Midwest, són territoris ocupats bàsicament per grangers distribuïts en àrees extensíssimes i d'una difícil supervivència econòmica.

Aquests estats tenen en primer lloc un problema ecològic, ja que van ser molt maltractats els anys 40 i 50 amb una

Búfals al Parc Nacional de Yellowstone.

ARXIU

agricultura intensiva que va castigar molt les terres, que havien patit una enorme sequera durant els 30. Els períodes cíclics de sequera, a partir d'aleshores han estat cada cop més difícils de superar. La gran sequera del 88 i el 89 ha estat, per això, dramàtica. Moltes granges han hagut de tancar i els seus habitants se n'han anat a les ciutats de la costa o del sud. Segons els estudis dels Popper, els comtats que formarien part del país dels búfals a Nebraska han perdut, des de l'any 1930 el 50 per cent de la seua població. I d'aquest tant per cent un deu correspon als anys que van entre 1981 i 1988. Tot i que no hi ha dades oficials més recents els Popper asseguren que aquesta tendència s'ha aguditzat amb les sequeres dels darrers anys. Dels grangers que s'han quedat (no hi ha apenes ciutats en aquesta zona) el 20 per cent viu en la pobresa. Hi ha xifres que ho constaten: un 42 per cent dels grangers de la zona que correspon a Dakota del Sud no poden pagar de cap manera els seus deutes. El mateix passa amb el 44 per cent dels grangers de Nebraska.

Un altre problema greu és la distància. La pobresa d'aquesta àrea fa que, per terme mitjà, el metge més pròxim visca a 70 quilòmetres de distància i els grans supermercats no pugen trobar-se abans de 130 quilòmetres. Als aeroports de l'àrea, com el de Pierre o Rapid City, no

arriben al dia ni deu vols comercials. Anar, per exemple, de Rapid City a Chicago és impossible. Abans has de volar dues hores endarrere, cap a Salt Lake City, i des d'allí ja pots anar cap a l'est. En canvi hi ha un vol directe de Las Vegas a Rapid City.

La solució a aquesta situació, segons la veuen els Popper, és convertir 109 comtats en una reserva integral per als búfals. Controlant l'ús de l'aigua i el creixement dels ramats, els búfals podrien refer l'equilibri ecològic de l'àrea en pocs anys. I el país tindria una font econòmica nova en la carn d'aquests animals i, sobretot, els ingressos turístics. Unas petita àrea d'aquest país de búfals es podria dedicar a l'explotació turística sense afectar per això l'equilibri ecològic.

Com era d'esperar els primers a protestar han estat els 413.000 habitants d'aquests comtats, o una part significativa d'ells. Així Stephen i Barbara Ragan, de l'universitat Minot de Dakota del nord han contraatacat amb la proposta d'un pla per a Nova Jersey, l'estat veí de Washington on viu el matrimoni Popper. Aquest pla proposa la conversió de Nova Jersey en un enorme aeroport central i una xarxa d'autopistes sense poblacions. Una part de la costa hauria d'estar tancada i reservada als lladres, les prostitutes i els jugadors, que acostumen a pul.lular pels casinos d'Atlantic City.

A banda d'aquesta reacció, els diaris van plens de crítiques al projecte, encara que algunes vegades hi ha qui reconeix que no és desbaratat. Així Jack Zaleski, un dels dirigents del North Dakota Forum, ha escrit: "pots conduir milles i milles per carreteres desertes. Allà on fa vint anys hi havia famílies ara trobes dotzenes de granges abandonades. No és rar viatjar dos dies i no trobar-hi ningú excepte antílops, coiotes i alguna que altra àguila. Així doncs, els "Buffalo Commons" que proposen els Popper d'alguna manera ja existeixen. La gent no pot viure ací i prefereix buscar la seua oportunitat a Billings o Denver, a Minneapolis". Per si de cas hi ha grups ecologistes que ja s'han mobilitzat i començat a comprar terres. És el cas de l'Organització Naturalista d'Oklahoma, que ja s'ha fet amb 35.000 acres de terreny i que en comprarà 52.000 més en els pròxims tres anys. Quan tinga tota aquesta extensió iniciarà la relocalització dels búfals en les terres que els van pertànyer fa anys.

Aquesta organització ha demanat, a més, al govern dels Estats Units que considere prioritari aquest projecte i que pose les bases per a crear de manera legal un nou estat que no tindrà vida humana sinó búfals. El govern de Washington no ha contestat, de moment.

Vicent Partal